

OPERATIUNEA BAADI BAHAR

La o lună de la preluarea responsabilității în aria de operații Zabul, Afganistan, militarii Batalionului 300 Infanterie „Sfântul Andrei” se pare că au scăpat de iarna care a fost fără precedent de aspră. Totuși, tot răul spre bine, timpul nefavorabil contribuind la reducerea semnificativă a activității luptătorilor anticoaliție și inducerea unei anumite stări de liniște în zona de acțiune a militarilor români.

✎ **Maior Florin AGAVRILLOAEI**

Răspuns la Ofensiva de primăvară

Fără a se lăsa înșelat de această stare aparentă, stafful batalionului comandant de locotenent-colonelul Adrian Soci a desfășurat o intensă activitate de analiză și planificare, astfel încât forțele coaliției din aria de responsabilitate Zabul să contracareze cu succes atât de mediatizata *Ofensivă de primăvară* a elementelor anticoaliție. S-a considerat necesar organizarea și derularea unor operații deliberate care să permită păstrarea inițiativei în zona de responsabilitate. Și cum gălătenii sunt oameni de acțiune, nu a trecut mult și s-a conturat prima operațiune denumită sugestiv *Vânt de Primăvară*, sau în dialectul dari, „BAADI BAHAR”. Din start, intenția a fost de a aborda una din cele mai periculoase locații din zonă, acolo unde s-au produs cele mai multe atacuri asupra forțelor coaliției. S-a trecut la treabă și statul major al batalionului a parcurs întreaga procedură ce se derulează în astfel de cazuri, implicând toate elementele care acționează în zonă (ANA, ANP, Forțe speciale SUA, aviație). Este bine de menționat că întreaga operațiune a fost condusă, de la procesul de planificare și până la execuție, numai de batalionul românesc.

Misiune îndeplinită

Efectiv operațiunea *BAADI BAHAR* a debutat în ziua de 18 februarie, pe timpul nopții, atunci când plutonul de cercetare condus de sublocotenentul Grandel a ocupat înălțimile dominante (la peste 1500 m altitudine), din zona de acțiune și a început să furnizeze informații asupra mișcărilor din zonă, fără ca sistemul de alertă timpurie a luptătorilor anticoaliție să intre în funcțiune. TAC constituit pe timpul operațiunii a coordonat apropierea de obiective a forțelor principale conduse de căpitanul Miron și locotenentul Cojocar, amândoi având în componența forțelor subunități de luptători ANA și ETT american. Astfel, la ivirea zorilor, forțele principale se aflau deja pe aliniamentul de coordonare.

A urmat mai apoi angajarea simultană a obiectivelor, coordonată perfect, securizarea acestora și desfășurarea acțiunilor non-kinetice (angajarea liderilor, culegerea de informații, etc). În scurt timp și-a făcut apariția și aviația, care a realizat o demonstrație de forță deasupra obiectivelor descurajând astfel orice reacție a elementelor anticoaliție. Bineînțeles că la analiza cursurilor de acțiune ale inamicului, compartimentul condus de căpitanul Bordei a fost cel mai inspirat, intuind că luptătorii anticoaliție surprinși în obiective vor încerca să iasă din sat pierzându-se printre localnici, ceea ce s-a întâmplat. Numai că toți cei care au reușit să scape din sat au fost observați de cercetași și culeși de poliția militară, fiind predați poliției afgane pentru cercetări.



ZILELE OMENIEI LA ZABUL



✎ **Locotenent Angelica MÂNEA**

Într-o lume în care viteza ne guvernează orice mișcare și decizie, iar tehnologia depășește un nou prag în fiecare zi, se pare că mai există totuși locuri în care oamenii se încăpățânează cu îndârjire să intre în acest ritm, năucitor de cele mai multe ori. Unul dintre acestea este chiar provincia Zabul, din Afganistan. E uimitor cum noul se îmbină cu vechiul, cum tradițiile unora devin căi de comunicare pentru alții. Încet-încet, barierele sunt depășite, limbajul, sărăcia, sau, după caz, bunăstarea, nu mai reprezintă piedici de nesurmontat.

Acțiunile CIMIC sunt ceva nou pentru mine. Am citit despre acestea în cărți, am aflat câte ceva despre ele de la profesioniștii în domeniu, am văzut fotografii și am vizionat câteva filme. Cu toate acestea, nimic nu se compară cu realitatea crudă. Speranțele, dar și satisfacția de a-ți ajuta aproapele sunt infime comparativ cu sentimentele ce te învăluie atunci când ești pus în fața faptului împlinit. Nu mi-am imaginat că sărăcia și neputința pot atinge aceste cote. Nu mi-am închipuit că mai poate exista atâta durere și suferință.

Pentru liniștea mea sufletească, și poate și a altora, tind să cred, că activitățile CIMIC desfășurate de Batalionul 300 Infanterie Mecanizată *Sfântul Andrei*, din Galați, sub îndrumarea comandantului batalionului, locotenent-colonelul Adrian Soci și a maiorului Florin Agavrilloaei, au adus bucurie și alinare, aici în provincia Zabul. Zilele de 15, 16 februarie, dar și 18, 19 februarie, noi le-am numit *Zilele Omeniei*. Am împărțit alimente, articole de îmbrăcăminte, articole școlare, încălțăminte, dulciuri și sucuri; am acordat și asistență medicală sub directa supraveghere și îndrumare a medicului batalionului, locotenentul Vlase Constantin. Am ajutat cu ce-am putut. Unii cred că și-au dăruit și o fărâma din suflet cu această ocazie, în speranța că acest popor își va regăsi în cele din urmă drumul pierdut.

Un pas mare a fost făcut în relația cu populația locală, precizează comandantul Batalionului 300 Infanterie, cu ocazia acestor acțiuni.

Așa credem cu toții. Nu am reușit să eradicăm sărăcia sau să aducem pacea mult râvnită, dar suntem aici pentru a contribui la aceasta. Avem încredere că sprijinul și acțiunile noastre vor fi cândva menționate în paginile istoriei lumii. Nu putem clinti munții din loc, dar putem construi o lume mai bună, remodelând ce avem deja.